

In stilheid en vertrouwen zou uw sterkte zijn. Jesaja 30:15

Lieve vrienden,

In de afgelopen maanden hebben we veel gebeden voor onze toekomst, maar ook veel nagedacht over de afgelopen tijd.

Er is in de afgelopen vier jaar veel gebeurd. Op 4 januari 2016 mochten we beginnen op de Bijbelschool Gospel for Europe in Duitsland. Wij zijn er, net als toen, van overtuigd dat God ons heeft geroepen om ons leven volledig in te zetten voor Zijn Koninkrijk.

Na de Bijbelschool in Duitsland, riep God ons terug naar Hilversum. Hier hebben wij de tweejarige opleiding afgemaakt en is Gijs geboren. Een hele bijzondere tijd!

Vervolgens hebben we een stagejaar gehad in Breda. Daar waar mensen ons succes wenste met het vinden van een huis, maakte God het onmogelijke mogelijk, door te voorzien in een huis midden in de wijk waar wij zijn moesten. Hij voorzag!

Na het stagejaar wisten wij dat wij op onze plek zaten in wijk 'De Heuvel' in Breda. We mochten in het huis blijven wonen en God zegende onze bediening: Wij hebben veel contact met mensen in de wijk. Uit deze contacten zijn vriendschappen ontstaan, waarin we steeds op verschillende manieren het evangelie mogen uitdragen. Ook mochten we de kinderclub zien uitgroeien van twee meisjes in de huiskamer naar 15 kinderen in de grote zaal van 'De Brink' (voorheen het Lichthuis). Wat een zegen om deze kinderen om de week hun geleerde Bijbelverzen te horen opzeggen. Vorige week nog, de kinderen van een moslimgezin die uit hun hoofd Psalm 31:15 opzeggen : 'Maar ik vertrouw op Heere, ik zeg U bent mijn God!'

Maar nu wonen wij niet meer in de wijk de Heuvel. Tot op de dag van vandaag hebben we een groot verlangen om terug te keren naar de Heuvel. De kinderclub gaat door, het contact met de mensen is gebleven, maar het voelt zo ver weg. U begrijpt vast de verwarring die dit met zich meebrengt. Ons huis was een open huis, waar elke dag van de week, op ieder tijdstip iemand aan kon bellen voor een goed gesprek, advies en gebed. We begrijpen niet goed waarom we er niet meer wonen, zeker omdat we ook nog niet weten welke nieuwe plek God voor ons in gedachten heeft.

Wat we wel zeker weten, is dat God trouw is! Hij is erbij, Hij spreekt door Zijn Woord tot ons, Hij troost ons, Hij bemoedigt ons als we het even niet meer weten, Hij leidt ons, ook als we dat soms niet zien. Wat we hierboven hebben geschreven over onze bediening en wat we in alle vorige nieuwsbrieven hebben geschreven, is waar.

We zijn dankbaar voor alles wat we mogen doen, we zijn dankbaar dat we op dit moment een dak boven ons hoofd hebben, we zijn dankbaar dat we nog steeds in de Heuvel mensen mogen bereiken met het heerlijk evangelie.

Wij weten dat God ons heeft geroepen om te zijn waar wij nu zijn. Ook al is het niet in een eigen huis, ook al is het niet in de wijk de Heuvel. Wij weten dat God ons gesteld heeft, om te zijn waar wij nu zijn. Waarom? Dat weten wij niet. Waar het toe leidt? Ook daar hebben wij geen antwoord op. Wel hebben wij gemerkt dat, wanneer de thuisbasis in de vorm van een huis, wegvalt, het enige echte Fundament blijft en dat is God. Die God die zegt 'in stilheid en vertrouwen zal u sterkte zijn'.

Ooit hebben wij een boek gelezen van J.O. Fraser. Hij was als zendeling in China en hij zat daar in de meest erbarmelijke omstandigheden. En juist in die omstandigheden zei hij het volgende tegen God: 'Leer mij tevreden te zijn in elke situatie waarin u mij stelt.' Dat valt niet altijd mee!

Sommige dingen lastig te beschrijven die wij mee maken, soms zijn het moeilijke dingen die we meemaken. Wat doe je bijvoorbeeld met een vriend (want zo beschouwen wij ze) die je kapot ziet gaan aan de drugs. Wat zeg je als een andere vriend zijn eigen dochter niet meer mag zien. Wat zeg je als een drugsdealer tegen je zegt: 'Wat zit je te kijken?!'

Waar zou die vriend zijn, waarvan de rolluiken al drie weken dicht zijn. Wat zeg je tegen een jonge vrouw die in haar jeugd seksueel misbruikt is.

Wat doe je als een kind bij je op bezoek komt en al sinds gisteren middag niks meer gegeten heeft. Hoe begeleid je een vriendin waarvan de man aan alcohol verslaafd is? Hoe bereik je jongeren van 17 jaar die al volop in de drugs en de handel daarvan van zitten.

Wat zeg je en hoe reageer je als een man roept dat je een pedofiel bent, omdat je net het Evangelie hebt gedeeld met twee jongeren van 17 en 16 jaar oud, die in de drugshandel zitten. Deze man mengde zich met het gesprek en begon te schelden.

Hoe reageer je als je de week daarop gevolgd wordt door jongeren die je na roepen 'Pedofiel!' Zomaar een paar voorbeelden van wat wij hier meemaken. Dit is niet altijd makkelijk, maar toch weten we dat God dit van ons vraagt en daarom genieten wij van hetgeen wij mogen doen.

Wat een voorrecht dat wij met deze mensen over het Licht mogen spreken, juist op plaatsen waar het zo duister is. Het is zo mooi om te zien dat ook in de meest heftige situaties, God een levende God is die spreekt. Zo heeft Marjolein al meerdere malen momenten gehad waarop ze alles uit haar handen moest laten vallen om voor Folkert te bidden. Niet wetend waarom of waar hij op dat moment was, maar omdat er een sterke roep in haar hart was om voor zijn bescherming te bidden. Daar word je toch stil van. Een God die zo betrokken is bij hetgeen wat wij doen. Wij hebben een God Die Leeft! Dit was altijd op momenten dat Folkert achteraf deelde dat het wel eens helemaal verkeerd af had kunnen lopen. Dat zijn momenten dat we elkaar en onze kinderen even een dikke knuffel geven en God op onze knieën danken dat Hij ons weer gespaard heeft. Dat is het mooie en tegelijkertijd het moeilijke aan het leven waar God ons voor geroepen heeft. Zo dicht bij God te mogen leven, betekent ook dat de tegenstander fel protesteert. En toch zorgen deze situaties ervoor dat we heel dicht bij God blijven.

Het antwoord op al onze vragen? Wij wachten niet passief, maar wij verwachten dat God het op Zijn tijd duidelijk zal maken wat de volgende stap zal zijn. Tot die tijd leren wij dat in stilheid en vertrouwen onze sterkte ligt. Dit gaat met vallen en opstaan, wij zijn niet altijd rustig en hebben genoeg vragen. Maar ondanks dat mogen wij weten : God leidt ons!

'Wat de toekomst brenge mogen, mij (ons) geleidt des Heeren hand. Moedig slaan wij dus de ogen naar het onbekende land. Leer ons volgen zonder vragen, Vader wat Gij doet is goed!

Leer ons slechts het heden dragen, met een rustig kalme moed!"

Liefs, Folkert, Marjolein, Suus en Gijs van der Horst